

но турско или финско? Колкото за неговите варианти, то патриархъ Никифоръ на едно мѣсто нарича голѣмиятъ Кувратовъ синъ *Базиянъ*, а на друго *Баянъ*.

3. *Котрагъ*. Спорѣди легендата той е билъ втори синъ на Куврата. Това име потвърждава само тождеството на българете съ котрагите, съ котрагурите или съ кутургурите. Ща да укажа на старо-чeskото име *Кутра* (гл. Славянскій Именсловъ отъ Морошкина) (10).

4. *Аспарухъ*, четвъртиятъ синъ на Куврата. Въ горѣспомѣнатиятъ расписъ на българските князове той е нарѣченъ *Исперихъ* или Исперикъ. А тоя вариантъ указва на славянските уменшителни имена, които са окончаватъ на *икъ* или на *ко*. И така, защо трѣба да считаме и това име за тюркско, когато и самъ Шафарикъ му дава персидско происхождение? Но персидскиятъ езикъ, както е извѣстно, принадлежи на арийските езици, а въ старите времена той е билъ ближенъ съ славянскиятъ. Че това име не е нито финско, нито турско, показва неговото съществуване и у аланете. А именно въ V вѣкъ у Присва въ числото на аланските предводители са спомѣнува и нѣкой си *Аспаръ*, на когото чрѣзъ помощта императоръ Лавъ I е билъ обязанъ за своятъ престолъ (Мет. Рор. IV 336. Освѣтъ това, името Хаспаръ съществува и у нѣмците). Разбира се, че Аспарухъ, Асперихъ или Исперикъ не е нищо друго, освѣтъ уменшителна форма отъ Аспаръ (както Рюрикъ отъ Рура). Това обстоятелство потвърждава оная наша ми-